

**ת"פ 45846/03 - מדינת ישראל - תביעות לכיש נגד פלונית - נוכחת
[הובאה ע"י משטרת ישראל במסגרת צו הבהא]**

בית משפט השלום בקריה גת

17 אפריל 2023

ת"פ 21-03-45846 מדינת ישראל נ' פלונית
לפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המATEGORIES

מדינת ישראל - תביעות לכיש
ע"י ב"כ עוה"ד הילה מלול - בהעדר
ע"י ב"כ עוה"ד חני שנפ - נוכחת
נגד

הנאשמה

הובאה ע"י משטרת ישראל במסגרת צו הבהא]
ע"י ב"כ עוז אלכס שוקולובסקי - נוכח

הגב' נלה אוליב, מתרגמת לשפה הרוסית - נוכחת.

גמר דין

א. רקע עובדתי

1. נגד הנאשמה הוגש כתב אישום המיחס לה עבירה של **תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. כפי הנטען **בחלק הכללי לכתב האישום**, במועד הRELONENTI לכתב האישום gab' b.'b' (להלן: "המתלוונת"), ילידת 1940, התגוררה XXX (להלן: "הדירה"), יחד עם בנה (מר. י.ק') ובת זוגו - הנאשמה.
3. כפי הנטען **בעבודות כתב האישום**, ביום 23.10.2020, בשעה שאינה יודעה למושגתה, בדירה, תקפה הנאשמת את המתלוונת שלא כדין בכך שבעיטה בבטנה של האחורה באמצעות רגליה והכתה אותה באמצעות מכת אגרוף בכתפה. בנסיבות אלו גרמה הנאשמת לחבלה של ממש בגיןה של המתלוונת בדמות המתוומה בבטנה.
4. הנאשמת כפירה במיחס לה וביום 31.10.2022, ניתנה על ידי הכרעת דין שבאה קבועתי כי נוכח גרסת המתלוונת שמצוותה מהימנה, המתישבת והנטמכת בריאות האחריות שהובאו לפתח, ומנגד, גרסתה של הנאשמת שהיא מיטתמתת ומתחמקת, רצופת תמיונות וסתירות, ואשר בכללותה לא התקיישה עם חומר הריאות - יש לדוחות את גרסתה של הנאשמת; לקבל את גרסת עוזי התיבעה; ולקבוע כי בנסיבות הנטמכת התקיימו היסודות העובדיים והנפשיים הנדרשים בעבירות **תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 368 לחוק העונשין, והרשעתו אותה בכל המיחס לה בכתב האישום.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. המאשמה עמדה על חומרת מעשה של הנאשמת ועל הנטיות לחומרה שנלווא אליהם, ובפרט לעובדה כי הנאשמת תקפה את המתלוונת הקשישה, שבמועד הRELONENTI לכתב האישום הייתה כבת 80. ברוח זו, הפניה עמוד 1

- המואשימה לחבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה מעשה האלים של הנאשמה בדמות שוף דם בולט בבטנה התחתונה (הוגש תבונות המתעדות את החבלות - **ת/2**), ולפוטנציאל הנזק הגלום במעשה בהינתן עירgi הגיל והחזק הפוי בין השתיים. לאור כל אלה, עתירה המואשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשים ועד ל- 30 חודשים מאסר בפועל. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה הפונתה התובעת לכך שהנאשמה ביצעה את המិוחס לה זמן קצר לאחר שהשתחררה מבית האסורים בגין עבירה דומה, וכי הלה אוחצת ברישום פלילי (**ת/4**), הכולל 5 הרשעות קודמות בין השנים 2012-2020 במגוון עבירות ובهنן עבירות אלימות ובעוד שני מאסרים תלויים ועומדים כנגדה. בשל כל אלה ובHUDER כל אופק שיקומי סבירה המואשימה כי אין מקום לסתות לkokola בעניינה של הנאשמה מתחם העונש הראו משיקולי שיקום, ועתירה למוקם את עונשה של הנאשמה ברף הגבואה של המתחם שהוזג על ידה, תוך הפעלת שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדה במצטבר, לצד עונשה נלוית בדמות פיצוי למתלוננת, קנס, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.
- 6.** **מנגד**, ההגנה חקרה על מתחם העונש הראו שלו עתירה המואשימה והטעימה כי על מתחם העונש הראו לנוע ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר לRICTI בפועל. הסגנון הסכימים כי נסיבות ביצוע העבירה הנן ברף חומרה גבוהה ואולם את עיקר יהבו מיקד האחرون בנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה. ברוח זו בקש הסגנון לחתך משלך לנסיבותה האישיות של הנאשמה ובכל זאת להיוותה של הנאשמת כבת 35, רוקה, אם לשני ילדים ולנסיבות חייה המורכבות ולמצבה הכלכלי הקשה מה שאילצה להיות תקופה ממושכת לאKKOROT גג וברחוב, דבר שפגע במצבה הרפואי וטור שהוא נצלח על ידי אחרים. בהמשך לכך הטעים הסגנון כי יש להקל בעונשה של הנאשמת בשל תנאי המחייה הקשים השוררים בכלל "נוה תרצה" שם היא עתידה לרצות את עונשה. בסופה של יום, עתיר הסגנון למוקם את עונשה של הנאשמת ברף הבינוי של מתחם העונש הראו לו עתירה ולהשית על הנאשמת עונש של 10 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדה בחופף (או לכל הפחות הפעלת חלאק בחופף).
- 7.** הנאשמת אשר קיבלה את "זכות המילה האחרון", הביעה חרטה על מעשה, הצהירה כי מעשים כגון אלו לא יושנו על ידה וביקשה כי בית המשפט יתחשב בה לעניין העונש שכן ברצונה להשתקם ולהתחליל בדף חדש בחיה.

דין והכרעה

- 8.** בהודר מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר מעשה של הנאשמת מהו "ארוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותוו על ידי החוק בתיקו 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן את העונש המתאים לנאשמת, תוך בחינה אם יש מקום לסתות לkokola מתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזרת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש הולם

- 9.** כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש הולם תיעשה בהתאם לעקרון הילמה (הוא העיקרי המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגת.
- 10.** **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה של אלימות הפיזית שנתקטה הנאשמת כלפי המתלוננת, הינם שמירה על שלמות גופו, שלומו וביטחונו של הפרט. פגיעה זו אף מתעצמת, עת עסקיים בעבירות אלימות אשר מופנות כלפי קשישים, וזאת בשים לב לחולשתם ופגיעותם. על אודות חשיבותו של הערך המוגן ניתן ללמידה מעין בסעיף 368(א) לחוק העונשין, שם מצא החוקן לקבוע עונש כמעט כפול מזה הקבוע לצד עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש שמופנית כלפי מי שאינו "זקן", וזאת לצד צוויי לפיו בהיעדר טעמים מיוחדים, יש להשיט על המושיע בעבירה זו עונש מאסר שלא יהיה יכול על תנאי. פים לעניין זה דבריו של כב' השו (כתוארו אז), א' רובינשטיין בע"פ 2163/05 אליב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.05.2005): "景德ם הינו, לעמורה דמיינו (ישעהו א', ט') חברה שבה תחושת הביטחון האשי של בנייה ובנותיה, ובמיוחד

- החלשים שבhem, כגון קשיים, מעורערת - זוקקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחששה רואיה תשוב על כנה. זו תפיסת החוק והסדר, law and order, שתושבי המדינה מצפים לה ומחייבים כי רשותות הממשל יתנו לה מענה ופתרונות. בית המשפט הוא אחת הכתובות הכהרכיות לציפייה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הביטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאים עלייו להניפה, היא חרב העונישה" (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברוי, כי שיקול ההרעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
11. אמנים בעניין שלעיל, דובר בנאים אשר ביצעו עבירות חמורות מלאה שביצעה הנאשמה לפניו, אך הרצינול העומד מאחרוי דברים עקרוניים אלו יפה גם לעניינו (לפסקין דין נוספים שבם עמד בבית המשפט העליון על חשיבות הגנה על קשיים וחסרי ידע, ראו, [ע"פ 5213/06 ונדרמו נ' מדינת ישראל](#) [פורסם ב公报] 19.03.2007); וע"פ [7961/07 מדינת ישראל נ' שטור](#) [פורסם ב公报] (09.05.2007); ואור הנסיבות שנלו לbijoux העבריה, כפי שאלה יפורטו בהמשך הדברים, וביחוד לנוכח אופיו של מעשה האלים שהו פונה מצדה של הנאשמה כלפי המתלוננת, מצאתי כי במקרה הנדון **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ממשית**.
12. וכן, ובמסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**, נתתי דעתך בראש וראשונה לאופיה של האלים שמנקטה על ידי הנאשמה כלפי המתלוננת, תוך שנדמה שלמעישה נלווה מממד מסוים של השפה ובירוי. כמו כן, נתתי דעתך לכך כי כתוצאה של הנאשמה נגרמו למATALONNTA של חבלות שאין של מה בך בבטנה (**ת/2**). ברי, כי היה על הנאשמה לצפות כי בתקיפת קשישה בגלה של המתלוננת, התוצאות עלולות להיות הרות אסון. ברוח זו, לא ניתן אף להטעם מפוטנציאלי הנזק אשר היה טמון בהתנהגותה האלימה של הנאשמה, כאשר נדמה שכן לא נגרם נזק חמור בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.
13. כמו כן, אל לנו לשוכח כי עובדות כתוב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשמה למעשה תקפה את המתלוננת **בשתי הזדמנויות שונות**, בפעם הראשונה, תקפה הנאשמה את המתלוננת בך שהיא בעיטה בבטנה של הקשישה באמצעות רגלה ובפעם השנייה, היא תקפה את המתלוננת בהתחת מכת אגרוף לכטא, ה גם אם הלה העמדה לדין בגין עבירות **תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש** אחת בלבד. ואולם ומכלול, צריכה התנהגות משוללת רשן זו להישקל עוגר לקיימת העונש ההולם, שכן יש לזכור כי מאז חוק **סדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתוב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיף החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, [ע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל](#), פ"ד ס(4) 594 (2006); [ע"פ 2581/14 יקוטיאל נ' מדינת ישראל](#) [פורסם ב公报] (12.02.2015); וע"פ [13/1997 פלוני נ' מדינת ישראל](#) [פורסם ב公报] (29.08.2013)).
14. בכל הנוגע לסתירות שהביאו את הנאשמה לבצע את העבירה, שקהלתי לחומרה את התנהגותה של הנאשמה, עת הלה שהתגוררה במועד הרלוונטי לכתב האישום בדירתה של המתלוננת מצאה לנכון לתקוף את המתלוננת "בביתה מבצרה" ללא כל סיבה נראית לעין, ובבלתי שהייתה כל התగורות מצדה של האחורה. עוד ולחומרה, נתתי דעתך מביבה של המתלוננת, שהנה קשישה לידה 1940, לפער הגילאים והחזק הפיזי שבין המתלוננת לנאשמה, ולכן שמצופה היה כי הנאשמה תעוזר ותשיע לתקיפה, תחת תקיפה ופגיעה בגופה ובלומה.
15. לצד האמור ולקולה, שקהלתי את העובדה שנדמה כי מעשה של הנאשמה נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ובלתי שנלווה להם תכנון מוקדם ממשמעות. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלים בעידנא דריתה ואבלוי שהעברית תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן. בסיכוןה של נקודה זו יאמר, כי "מבט על" על האירוע בכללות, מצטיירת בעניין תמונה מטרידה המשקפת התנהגות עברנית, המאפיינת את דרכם של בריונים, שבה הנאשמה בוחרת לקחת את החוק לידיים ופוגעת פיזית ונפשית במתלוננת הקשישה תוך מעבר על ה çizוי האנושי הבסיסי של והדרת פני ז肯. מכלול, צריכה התנהגות אכזרית זו המשקפת אטיות גורלי וסבלו של الآخر, חסר היישע, להישקל עוגר לקיימת מתחם העונש ההולם.

18. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוגעת**, סקירת ההחלטה מלמדת כי **על דרך הכלל**, נקבעים בעניינים של נאשימים שהורשו עבירה אחת של תקיפת זkan הגורמת חבלה של ממש (לעתים לצד עבירות האזומים), מתחמי ענישה שתוחיתם במאסר קצר שנית לרצותו בעבודות שירות ווסף במאסר למנזר מספר זו ספרתי של חדשים (וראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3163/17 **שבח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (19.06.2017), רע"פ 4844/15 **גביע נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (16.07.2015); רע"ג (מחוזי חיפה) 19347-03-16 **טל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (03.04.2016); רע"פ (מחוזי באר שבע) 58339-07-15 **אלזרה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (16.12.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 56911-11-16 **מדינת ישראל נ' מגידיש** (פורסם בנובו) (11.04.2018); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 33611-08-14 **מדינת ישראל נ' קלימנטוב** [פורסם בנובו] (21.03.2017)). רע"פ 2678/20 **רחלמים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (27.04.2020); רע"פ 8633/21 **לב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (29.12.2021); רע"פ 21/21 **אובסטרונקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (29.11.2021); ת.פ 10-17 **מדינת ישראל נ' ספיבק** [פורסם בנובו] (29.06.2018); ת.פ (קריות) 730-03-17 **מדינת ישראל נ' ויסמן** [פורסם בנובו] (29.05.2017); ת"פ(שלום - רחובות) 36052-09-20 **מדינת ישראל נ' פנטה** [פורסם בנובו] (04.01.2023); ת"פ (שלום- באר שבע) 16753-05-21 **מדינת ישראל נ' יעקובוב** [פורסם בנובו] (03.10.2022); ות"פ (שלום - תל אביב) 3585-12-19 **מדינת ישראל נ' יונתן שלמה סימטז** [פורסם בנובו] (14.09.2022)).
19. יותר, בסקירת ההחלטה שלעיל הפניתי למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים, בעוד כי ברוי שהעונשים שהוותו בכל מקרה ומקרה, בגין המתחמים או מחוץ להם, הושפעו ממאפייניו האישיים והיחודיים של כל נאים ונאים כדוגמת נסיבות אישיות; עבר פלילי; הודה וחורתו וכיוצא באלו.
20. ברוח הדברים האמורים, אצין כי אף לא הтельноתי מההחלטה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ובכל הנוגע לפסקה שאליה הפנתה המאשימה, הרי שבע"פ (מחוזי-באר שבע) 14-07-14 **טלקר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (12.11.2014), דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם על גזר דיןו של בית משפט השלום, שם נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל של 20 חודשים ולעונשים נלווים לאחר שתקף את המתלוונת, ילידת 1930, באמצעות מקל הליכה בצווארה, בגדה, בידה וברגליה, שגרמו לה לכמה המתומות חולות בידה וברגלה, כל זאת, על רקע האכלה חתולי רחוב; בת"פ (שלום - ירושלים) 17-02-17 **מדינת ישראל נ' פריג'** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (02.04.2017), נדון הנאשם ל- 10 חודשים מאסר בפועל בגין שתי עבירות של איומים ועבירה של תקיפת זkan, בכך שהלה הגיע לבית סבתו וללא כל סיבה נראית לעין, החל להכות באמצעות אלת בייסבול בקירות הבית, במשקוף ובקירות החדר ובಹマン לכך הוא תקף את סבתו באמצעות אלת הביסבול בראשו וגרם לה לחבלה של ממש בדמות המתומה בראשה ונפיחות ואף איים בהמשך עליה ועל המתפלת; ובת"פ (שלום - קריות) 17-03-03 **מדינת ישראל נ' ויסמן** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (29.05.2017), נדון הנאשם ל- 12 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת זkan ועבירת איומים, בכך שתקף את אביו בעודו אוחז בגרונו והכה בו באמצעות שלושה אגרופים באזור החזה. כתוצאה לכך נגרמו למתלוון חבלות בדמות רגשות במימוש, המתומות קלות וסימני חבלה -ברי כי בפסק דין אלה המדבר בעבירות שניסובו הינו ברף חומרה גבוהה מזו שבפניינו, ככלහן נלו עבירות נוספת, כך שלא מצאתו שנית להזכיר מהם לעניין שליפני).

בכל הנוגע לפסקה שאליה הפנתה ההגנה, הרי שבע"פ (בית משפט מחוזי בבאר שבע) 2103-09-21 **Ζנפירוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (29.12.2021), דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם אשר דין נגזר על ידי מותב זה ל- 3 חודשים מאסר לRICTO בפועל בגין עבירה של תקיפת זkan, בכך שתוך כדי ויכוח הלה דחף את סבתו הקשישה וגרם לנפילתה לעבר השיש, כתוצאה לכך הותח ראה בשיש ונגרמו לה חבלות של ממש בדמות שריטות וסימן של שףدم על פניה ועל ידה הימנית.

בעניין זה ייאמר, כי כידוע, **עבירות התקיפה** יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות, וברי כי אין דין דחיפה שבה הורשע>Zנפירוב (שגרמה לנפילתה של הקשישה לעבר השיש ולהחלות על גופה), דין בעיתות בבטן באמצעות הרجل והתחת מכת אגרוף בכתף כמעשה של הנאשמת במקורה דן. בעניינו (וכאמור זה מכבר), במנעד המעשים אשר יכולים להיכנס לגדירה של העבירה שבה הורשעה הנאשמת, מצאתי כי מעשה מצויים ברף שאיננו נמור כלל ועיקר עת הלה בברוטאליות ובפרץ עברייני מצאה לנכון לתקוף את המתלוונת על לא עול בכפה. מה עוד, שנסיבות העosa שם שונות תכליות השוני עת הנאשם שם היה נעדר כל עבר פלילי, אך אחראות מלאה על מעשיו והתחרט עליהם ועל אף שהנאשם לא עבר הליך טיפול, הרי שירות המבחן התרשם ממסוכנות נמוכה הנש��פת הימנו להישנות התנהגות פורצת חוק; בע"פ (מחוזי - חיפה) 16-03-19347 **טל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (03.04.2016), על רקע של מצוקת חניה דחף הנאשם את הקשיש שנפל ונחבט ברצפה וגרם לו לחבלות של ממש, כשעל הנאשם נגזר עונש בדמות מאסר מוותנה. בית המשפט נימק את העונישה המקללה בהיותו של הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר נקלע לשיטואציה בלתי מתוכננת, שאינה מאפיינת את אורחות חייו, תוך שהלה חש בושה וחרטה על מעשיו, בעוד שירות המבחן התרשם ממסוכנות נמוכה הנש��פת הימנו וסיכוי נמוך להישנות עבירות דומות מצדו בעtid - וכל זאת בתכליות השוני מהמקורה דן, שבו הנאשمت כפירה באשמה והורשעה לאחר קיומו של הליך הוכחות שrank במעמד הטיעונים לעונש הלה מצאה לנכון להביע חרטה על מעשיה; ובת"פ (שלום - רחובות) 18772-01-14 **מדינת ישראל נ' שורץ** [פורסם ב公报] (04.03.2015), שם דובר בנאשمت כבת 62, רופאה במקצועה, שתקפה את אמה, ילדת 1920, הפליה ארוצה והכתה אותה בגופה באמצעות ידיה ובאמצעות מטריה; והוציא מפיה את שיניה התותבות; משכה בחולצתה והטיצה את גופה על רצפת הבית וכתוכאה מכך, נגרמו למתלוונת חבלות במצחה ובידה והוא נזקקה לטיפול רפואי. וכל אותה עת, איימה העונישה המקללה שהושטה על הנאשمت בדמות 6 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, בכר נימק את העונישה המקללה שהושטה על הנאשمت בדמות 6 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, בכר שמדובר בנאשمت נעדרת כל עבר פלילי, שזו לה הסתמכותה הראשונה והיחידה עם החוק, נטלה אחריות מלאה על מעשיה, הביעה צער וחרטה, חסכה זמן שיפוט יקר ובעירה טיפול פסיכולוגימשמעותי. ברוי, כי אף זאת שונה מהמקורה המונח לפתחי.

21. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, שבהם הושטו עונשים החורגים לחומרה או לקולה מדיניות העונישה הנוגגת, כפי שזו הוצאה לעיל. כך גם ברוי, כי ככל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרטים את האינטראנס שלו. הדבר אך טבעי

הוא, שכן העונישה היא לעולם אינדיידואלית ו**"אין עסוקין בשיטת ניקוד, או באրיתמטיקה. עונישה היא מלאת מחשבת - ולא מלאת מחשב"** (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (08.06.2015)). מה עוד, שלעולם אין לגזור את עונשו של נאשם על סמך כוורת העבירות שבhn הוא הורשע, יש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, מילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות העונישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם יש考 בيت המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **יעשה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (25.06.2013))).

22. **כללים של דברים, בשם לב לעקרון המנחה בעונישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות העונישה הנוגגת, ולונסיבות הקשורות בвиיזוע העבירה, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשה של הנאשمت ינוע מתחם העונש ההולם בין 9 חודשים מאסר שבנטיבות המתאימות יכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל- 18 חודשים מאסר בפועל.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמת

23. כתעת נותר לגזר את עונשה של הנאשמת, ולצורך כך, כמצוות החוק בסעיף 40א לחוק העונשין, יש

להתחשב בנסיבות שאין הקשור בביצוע העבירה.

24. בעניין זה, שקלתי בראש וראשונה את עבירה הפלילי של הנאשמת (**ת/4**), הכולל 5 הרשעות קודמות בין השנים 2012-2020. עוד נתתי דעת לעובדה שהעבירה שבמוקד כתוב האישום בוצעה בשנת 2020, כשבתוקפה זו הנאשמת אף סיימה לרצות את עונשה בגין תיק אלימות אחר שבו נגזרו עליה 8 חודשים מאסר לריצוי בפועל. יתרה מזאת, הנאשמת ביצעה את המiosohus לה בעוד שני מסרים מותניים תלויים ועומדים כנגדה האחד, בן 8 חודשים, מת"פ 20-02-48780 (בית המשפט השלום באשקלון) מיום 16.04.2020 (**ת/5**), והשני, בן 8 חודשים מת"פ 18-08-28156 (בית המשפט השלום באשקלון), מיום 27.11.2018 (**ת/6**) - נתון שלא היה בו כדי להרטיעה מלשוב ולבצע את המiosohus לה.
25. כמו כן, שקלתי את הפגעה שעוללה להיגרים לנאשמת ולמשפחה ככל שיושת עליה עונש מאסר וזאת בשים לב לגילו הצעיר באופן יחסית חריף העובדה כי הכלא אינו זר לה (כפי שעולה מרישומה הפלילי של הנאשמת - **ת/4**).
26. עוד נתתי דעת לייסיות האישיות של הנאשמת, כפי שאלה פורטו בהרחבה בטיעוני ההגנה לעונש ולטענת ההגנה, לפיה יש מקום להתחשב בנסיבות עונשה של הנאשمت בתנאי המחייב הקשים השוררים בכלל "גווה תרצה", שם הלה עתידה לרצות את עונשה (לאור הדברים שנקבעו על ידי כב' השו' י' עמית בע"פ 5405/21 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.08.2022) (בעניין זה ראו גם, ת"פ (אילת) 1387-01-22 מדינת ישראל נ' איפרגן [פורסם בנבו] (22.12.2022))). בניסיבות אלה, מצאתי לשקל נanton זה לקולה במידת מה בגין עונשה של הנאשמת בגין מתחם העונש הראו שנקבע על ידי).
27. סעיף 368(ד) לחוק העונשין קובע כי: "**הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כלו על-תנאי**". נוכח כלל הנימוקים שמניתי לעיל, לא מצאתי כי התקיימו בעניינינו אולם "טעמים מיוחדים" המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם והשתת עונש שאינו כולל בחובו מאסר מחורי סורג ובריח.
28. **ומן התם אל הכא**, אכן, מלאכת גזירת הדין אינה קלה כלל ועיקר, יחד עם זאת, כפי שצווין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיידואלית לאור כל אלה, באיזו הרαι בין מכלול השיקולים, ובכלל זה החובה המוטלת על בית המשפט להגן על החלשים בחברה ולנטוע תחושת ביטחון בקרבת אזרחיה על ידי הטלת עונשה מרתיעה וכבדה על מי שבוחר להפעיל אלימות חרשת חמלת כלפי קשיים, מצאתי למוקם את עונשה של הנאשמת ברף הבינו של מתחם העונש הראו אשר קבעתי לעיל.
29. ויפים לעניין זה דבריו הנכונים של פרופ' דורון מנשה בשירו: **פצעי זקנה** (פורסם באתר הספרות והתרבות "בכיוון הרוח", 2023)

**אל תפכני לעת זקנה
כי אני בקומה שלמה
של זיכרונות ואהבות
של ייסاري ניסיון
ומקאות
וכל מכה וחפירה
פומחת פצעי זקנה
בכלות פחי אל תיעירני
עמד על פר ברכה
ראה את קבורי מממשש ובא
עוד רגע אשקע ואעלם במחפה
ובבקרו של יום לא תפאה זריפה
המלחש בי ولو הפעם**

מלות נקמה?

30. סוף דבר ומכל הטעמים שצינו לעיל, הריני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:
א. **12 חודשים מאסר בפועל החל מהיום, בגין ימי מעצרה.**

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 8 חודשים אשר הושת על הנאשמת במסגרת ת"פ 48780-02-20 (בית המשפט השלום באשקלון), מיום 16.04.2020, כר-ש- 6 חודשים מתוכו ירצו במצבבר לעונש שהושת על הנאשמת בסעיף א' לעיל והיתרה תרצה בחופף.

ג. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 8 חודשים אשר הושת על הנאשמת במסגרת ת"פ 28156-08-18 (בית המשפט השלום באשקלון), מיום 27.11.2018, כר-ש- 4 חודשים מתוכם ירצו במצבבר לעונש שהושת על הנאשמת בסעיף א' שלעיל והיתרה תרצה בחופף.

למען הסר ספק יובהר כי בסה"כ תרצה הנאשמת 22 חודשים מאסר בפועל.

ד. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה מהמאסר מהמאסר הנאשנת תעבור כל עבירת אלימות מסווג פשע.

ה. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורה מהמאסר הנאשנת תעבור כל עבירת אלימות מסווג עונן.

ו. **פייצוי בסך 3,000 ₪ למתלונת, ע"ת/1.**

הפייצוי יקווד מסכום ההפקדה שהופקדה על ידי הנאשנת בקופה בהמ"ש והיתרה תשולם ב- 6 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מיום שחרורה מן המאסר.

מצ"ב טופס פרטני נזוק.

כל תשלום שייגבה בתקיק, יזקף תחילתה על חשבון הפיצוי.

תשומת לב הנאשנת כי החוב מעבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשולומיים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות אחת מהדריכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או.וו.וו. www.eca.gov.il.
- במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 073-20555000 או בטלפון 35592*35592*3.
- בזמןן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ז. **הנאשנת תצהיר על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לתקופה של שנתיים מיום שחרורה מהמאסר.**

ביהמ"ש מודה לשוטר רס"ב פבל זסלבסקי שעשה שימוש כבירים על מנת לאתר את הנאשםת ולהביאה להשמעת גזר דין בענינה היום ולשוטר רס"מ גטצ'או יצחק על נוכנותו ללוזות את הנאשםת לביתה על מנת ליטול חפצים מביתה עבור לריצוי המאסר.

העתק גזר הדין **ישלח בדחיפות לשב"ס**.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשפ"ג, 17/04/2023 במעמד הנוכחים.

הנאשםת:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייבת להימנע במשך שנתיים מיום שחרורי מהמאסר מביצוע כל עבירה אלימوت. הובהר לי כי ככל שבצע כל עבירה אלימوت במשך שנתיים מיום שחרורי מהמאסר, יושת על סך של 10,000 ₪ במזום.

נרשמה לפני התcheinות הנאשםת כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשפ"ג, 17/04/2023
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

הוקלד על ידי לירז ביטון.